

Baaben som det, der her er Tale om, for næsten et Livsspørgsmaal for den danske Marine, og jeg derfor i høj Grad beklager den Stilling, som det ærede Flertal, vistnok ogsaa i Nav vil indtage til denne Sag, saa finder jeg mig dog samtidig dermed foranlediget til at henvende mig til den høitærede Marineminister og rette det Spørgsmaal til ham, om han tror at have gamnet denne Sag, der er saa vigtig for Marinen, ved at træde ind og overtage Bestyrelsen af Marinen paa et Tidspunkt, da den nuværende ærede Krigsminister erklærede, at han ikke vilde paatage sig Ansvaret for at styre Marinen under saadanne Omstændigheder. Det forekommer mig, at det kun kan styrke den Modstand, som der her i Thinget har været mod at bevilge Marinen den Forøgelse i Materiel, at man har set, at i det Dieblit Krigsministeren træder af og siger, at han ikke vil paatage sig Ansvaret, der da findes en Spøfficer, som er villig til at træde ind og paatage sig Ansvaret under saadanne Forhold. Jeg skal foranlediget af en Ytring af den ærede Krigsminister under det forrige Affsnits Behandling, idet han nemlig sagde, at han kun betragtede sig som Jagminister, og vilde gaa af i det Dieblit, da han troede, at der var Noget, der bedre end han, kunde gavne Hæren og skaffe den fremad, tillade mig at henstille saavel til den ærede Krigsminister som ogsaa til den ærede Marineminister, der vel ogsaa væsentlig betragter sig som Jagminister og altsaa ikke mener at behøve at tage politiske Hensyn, der vistnok for de andre Ministre have været afgjørende for vedblivende at beklæde de Pladser, de indtage, — om altsaa de ærede Forsvarsministre tro, at de ved at blive i et Ministerium, hvor det har været sig umuligt at faae de for deres Baaben nødvendige Midler, virkelig gavne deres Baaben. Jeg kan som sagt forstaa, at Medlemmer af en Regjering, der betragte sig som havende Ansvar for den hele politiske Stilling, kunne sige: Saaledes som den politiske Stilling har udviklet sig, kunne vi ikke forsvare at give Plads for Modstandere, der gaa frem paa den Maade, hvorpaa det ærede Flertal er gaaet frem ifjor og navnlig i Efteraaret, saa at vi anse det for vor Pligt at blive paa vor Plads, indtil Situationen har forandret sig. Jeg haaber, at Regjeringen, ogsaa hvad denne Del af Regjeringsvirksomheden angaar, vil erkjende, at Situationen er saa væsentlig forandret, at den vil finde Tiden mere behagelig til Sommer eller allerede nu, end den fandt den ifjor ved denne Tid. Dette kan man vel ogsaa slutte af Ytringer fra den høie Regjerings Side — men naar den ærede Ordfører, for at komme tilbage til hans Ytringer ifjor, spørger, hvem det er, der er Skyld i Hindringerne, saa vil jeg for mit Vedkommende svare, at jeg for en stor Del ser Skylden i den Maade, hvorpaa den Del af Thinget, hvis Ordfører den høitærede Ordfører er, har ført Krigen imod

Ministeriet, og jeg er overbevist om, at Situationen vilde have været en helt anden, hvis der fra den Side var gaaet frem paa en anden Maade.

Marineministeren: Jeg vil for det Første takke det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgfreds (Octavius Hansen) for den Interesse, han viser for Marinens Anliggender. Der næst vil jeg med Hensyn til det andet Spørgsmaal, nemlig, hvorfor jeg har turdet paatage mig Ledelsen af Marinens Anliggender, da min ærede Kollega, Krigsministeren, havde frasagt sig den, bemærke, at, saaledes som den Bevilling var ifjor, troede jeg dog, at der kunde udrettes noget Godt med den, og jeg havde ikke nogen- somhelst Formodning om, at jeg ikke kunde gjøre det lige saa godt som nogen Anden, saa at jeg ikke kan se, at det i fjerneste Maade skulde skade Marinens Sag, at en Spøfficer paatog sig dens Ledelse. For det Raad, som det ærede Medlem gav mig, at gaa af, takker jeg ham; men jeg skal dog i saa Henseende lade mig lede af andre Bevæggrunde.

Octavius Hansen: Jeg kan ikke se rettere end, at, hvis den høitærede Minister er traadt ind med den Overbevisning, at han kunde udrette Noget for Marinen, — og en lignende Overbevisning maatte jo den høitærede Krigsminister have for sit Vedkommende — saa maatte begge de høitærede Ministre allerede nu for en stor Del være komne ud af denne Illusion.

Ordføreren: Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgfreds (Oct. Hansen) har ganske vist misforstaaet min Resplik til det ærede Medlem for Hjørdal (Sagd). Det, han lagde ind i den, var det Modsatte af, hvad jeg havde sagt, og det forekommer mig, at det ærede Medlem ved sin Opfordring til tvende høitærede Medlemmer af den høitærede Regjering netop gik ud fra en Betragtning, jeg havde gjort gjældende. Jeg vil imidlertid ikke være med til at kaste en Opfordring ud til de nævnte tvende høitærede Mænd, for saavidt der jo netop her er et politisk Moment tilstede — det indrømmer jeg —, der sigter ikke alene til de tvende Medlemmer af den høie Regjering, men til den hele Regjering. Det forekommer mig, at dette da ogsaa skinnede igennem det ærede Medlems Foredrag, saa at vi for saa vidt kunne være enige. Hvor han finder Skylden for Situationen, skal jeg ikke komme ind paa at drøfte her; Sagen er jo i Grunden slet ikke den, men derimod meget mere, at Situationen netop en Gang er, som den er. Naar det er blevet sagt til mig, at jeg ifjor nævnte, at det kun var en Udsættelse og ikke en Opgivelse, saa skal jeg gjentage de samme Ord, som jeg brugte den Gang. Jeg har ikke opfattet Tingene saaledes, at det er